

รายการอ้างอิง

1. พระเทพเวที (ประยูรค์ ปยุตโต). แพทย์กับปัญหาจริยธรรม. ใน: เทวี วัฒนา, บรรณาธิการ. กรณีศึกษาเพื่อการเรียนการสอนเวชจริยศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540:29.
2. พระเทพเวที (ประยูรค์ ปยุตโต). แพทย์กับปัญหาจริยธรรม. ใน: เทวี วัฒนา, บรรณาธิการ. กรณีศึกษาเพื่อการเรียนการสอนเวชจริยศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540:31.
3. กิจประมุข ตันตยาภรณ์. แนวทางการประเมินผลจริยธรรมนักศึกษาแพทย์. เวชสารแพทย์ทหารบก. 2535:45:89.
4. ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: 2530:217.
5. พระเมธีธรรมาภรณ์. ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรม จริยศาสตร์ และจริยศึกษา. ใน: ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, ประพนอม รอดคำดี, บรรณาธิการ. ความรู้คู่คุณธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534:74.
6. พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. งานวิจัยพฤติกรรมจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน ศึกษาตามแนวทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531:6.
7. ธิติมา จำปรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลแม่และเด็ก มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533:ข-ค.
8. การพยาบาลแบบองค์รวม. ใน: สิวลี ศิริไล. จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539:163.
9. ประภาศรี สีหอำไพ. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540:18.
10. สิวลี ศิริไล. จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539:162.
11. ดวงเดือน พันธุ์นาวิน. จริยธรรมในสังคมไทยในทัศนะของนักพฤติกรรมศาสตร์. ใน: ธีระพร อูวรรณโณ, บรรณาธิการ. จริยธรรมกับการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530:103.
12. Piaget, J. The Moral Judgement of the Child. New York: Pegeuin Education Books, 1977:1.
13. Kohlberg, L. "Development of Moral Character and Moral Ideology". In Review of Child Development Research. Edited by M. L. Hoftinan. New York: Russell Soge. Foundation, 1971:34.

14. Kerlinger, F. N., and Pedhazur, E. J. Multiple Regression in Behavioral Research. New York:Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1973:22.
15. Bandura, A. Social Learning Theory. New Jersey:Prentice Hall, 1977:22.
16. Beauchamp, T. L., and Childress, J. F. Principles of Biomedical Ethics. (2nd Ed). New York:Oxford University press, 1983:5-9.
17. พระราชวรเมธี (ประยูทธ์ ปยุตโต). ความหมายของจริยธรรม. ใน:กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางการพัฒนาจริยธรรม การประชุมวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย 22-27 มกราคม 2523. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ, 2523:11.
18. ดวงเดือน พันธุมนาวิน. จริยธรรมในสังคมไทยในทัศนะของนักพฤติกรรมศาสตร์. ใน:ธีระพร อูวรรณโณ, บรรณาธิการ. จริยธรรมกับการศึกษา. กรุงเทพฯ:คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530:104-5.
19. ชุมศรี ชำนาญพุด. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกองงานวิทยาลัย สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2536:26-30.
20. โกวิท ประวาลพุกษ์, ภนิดา กุศลกุล. พัฒนาการของจริยศึกษา. ใน:ธีระพร อูวรรณโณ, บรรณาธิการ. จริยศึกษา. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529:8.
21. สิวลี ศิริไธ. จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539:166-73.
22. วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. จรรยาแพทย์อดีต ปัจจุบัน และอนาคต. สารศิริราช. 2537:46:386-8.
23. วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. กำเนิดแพทยสภา. ใน:ชมรมแพทย์ชนบท. แต่หมอใหม่. กรุงเทพฯ:เรือนแก้วการพิมพ์, 2530:157.
24. วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. คำอธิบายข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2526. แพทยสภาสาร. 2526:12:599.
25. สุจินต์ อุบลวัตร. การเปลี่ยนแปลงของจริยธรรมด้านการแพทย์และแนวทางการจัดการ. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2537:2-3.
26. แพทยสภา. คุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสมต่อการประกอบวิชาชีพเวชกรรม. ใน:สำนักงานเลขาธิการแพทยสภา. พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2526. กรุงเทพฯ:2526:11-2.
27. วนิดา สุขถาวรธรรม. จริยธรรมบางประการในนักศึกษาแพทย์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536:24.
28. อำนาง บาลี. แพทย์-ผู้มีวิชาชีพอันสูงเกียรติอย่าได้เบียดเบียนกันเลย. แพทยสภาสาร. 2531:17:272-4.

29. สิวลี ศิริไล. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาเชิงวิเคราะห์พฤติกรรมจริยศาสตร์จริยธรรมและเกณฑ์ตัดสินปัญหาจริยธรรมทางการแพทย์ในสมัยปัจจุบัน. ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529:41.
30. เกษม วัฒนชัย. จรรยาแพทย์เจ็ดประการของ The American Medical Association. แพทยสภาสาร. 2524:10:113.
31. ดวงเดือน พันธมนาวิน. และเพ็ญแข ปัญจณี. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520:ข-ค.
32. ชัยฤทธิ์ พรหมมา. การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524:ก.
33. สุจริต เพียรชอบ. รายงานผลการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของเยาวชนไทยที่พึงปรารถนา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525:ข-ค.
34. บัญชร แก้วส่อง. การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและสังคมชนบทที่มีการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524:60-2.
35. อัครอนงค์ ปราโมช. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525:ก.
36. สำราญ นิลทอง. เรื่องความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจริยธรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 ในจังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา2526. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526:113-4.
37. ชูตินาด รัตนจรณะ. การศึกษาค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครูภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526:57-60.
38. ลลิตา ฤกษ์สำราญ และคณะ. การพัฒนาแบบวัดระดับพัฒนาการทางจริยธรรมเพื่อใช้กับนิสิตนักศึกษาไทย. ข่าวสารวิจัยการศึกษา. 2529:5:12-15.
39. วรณี จันทร์กระจ่าง, สุภาณี อ่อนชื่นจิตร. คุณลักษณะทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุขศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2536:ข.
40. ชุมศรี ชำนาญพุด. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกองงานวิทยาลัย สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2536:ข.

41. วณิดา สุขถาวรธรรม. จริยธรรมบางประการในนักศึกษาแพทย์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536:ก.
42. อัญชลี โมกขาว. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เจตคติวิชาชีพ และการคล้อยตามกลุ่ม
อ้างอิงกับความตั้งใจกระทำพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลของรัฐ.
วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539:67.
43. Hilton. James Michael. The Relationship between the Level of Moral Judgement of High
School Students and Their Levels of Interpersonal Trust, Socioeconomic Status, and
Intelligence. Dissertation Abstracts International 1978:39:3375-A.
44. Lewis, Christine Lynne. The Relationship of Moral Development and Cognitive Development
within Gifted Students Examined in the Light of the Variables of Sex, Socioeconomic
Status. Dissertation Abstracts International 1982:42:5088-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ก่องแก้ว เจริญอักษร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ธรรมบุญ โรจนะบุรานนท์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ นवलจันทร์ เถระพัฒน์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. รองศาสตราจารย์ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ อมรา พงศาพิชญ์ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. ดอกเตอร์ วิพรรณ ประจวบเหมาะ รุฟโพล สถาบันวิจัยประชากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8. อาจารย์ อัจฉรา เอ็นซ์ สถาบันวิจัยประชากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. อาจารย์ อุบล สาทิตะกร กองกิจการนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ อรพรรณ ลือบุญธวัชชัย คณะพยาบาลศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
11. ดอกเตอร์ บุญยา วีรกุล สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์
12. รองศาสตราจารย์ ประภาเพ็ญ สุวรรณ คณะสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล
13. อาจารย์ มาลี แจ่มโพธิ์ โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา
14. อาจารย์ ชุศรี เกิดพงษ์บุญโชติ โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา
15. อาจารย์ วัลยา อุทัยสงาม คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ วรวัฒน์ จันทร์พัฒนา คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
17. ศาสตราจารย์ สมศักดิ์ โล่ห์เลขา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
18. รองศาสตราจารย์ บุญชู กุลประดิษฐ์ธรรมณ์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทธิพงษ์ ติมปิสวัสดิ์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
20. รองศาสตราจารย์ วัชรินทร์ รัตนมาศ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
21. นายแพทย์ ชัยฤทธิ์ กลุณณะ โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา
22. นายแพทย์ ประยุกต์ เสรีเสถียร โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา
23. พลตรี อำนาจ บาลี วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
24. รองศาสตราจารย์ พันเอก ทศนัย สุริยจันทร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
25. ศาสตราจารย์ พันเอก วิบูล สัจกุล วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอก ปรีชา สุภมหาริทร วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
27. พันเอกหญิง กนกพรรณ ประไพตระกูล วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

28. รองศาสตราจารย์ พันเอกหญิง ภาวดี กุญชรานุสรณ์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
29. รองศาสตราจารย์ พันเอกหญิง กาญจนา อุ่นอารมย์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
30. พันเอก วิโรจน์ อารีกุล วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
31. พันเอก สุรพล สุรางค์ศรีรัฐ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
32. รองศาสตราจารย์ พันเอกหญิง เสาวนีย์ ลีละยูวะ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
33. พันโท อนเภาวิช เต็มบุญเกียรติ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
34. รองศาสตราจารย์ ปรีดา ทักษิณประดิษฐ์ คณบดี คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
35. รองศาสตราจารย์ กิจประมุข ตันตยาภรณ์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
36. รองศาสตราจารย์ เทวี วัฒนา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
37. รองศาสตราจารย์ วังรี บัวชุม คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นันทนา ศิริทรัพย์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
39. รองศาสตราจารย์ ประสงค์ ศิริวิริยะกุล คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
40. รองศาสตราจารย์ อรรณุช เกี่ยวข้อง คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
41. รองศาสตราจารย์ บดี ธนะมัน คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คุณิต วิระไวทยะ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
43. รองศาสตราจารย์ สมภพ ลิ้มพงสานุรักษ์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
44. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงศ์ศักดิ์ ยุกตะนันท์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
45. รองศาสตราจารย์ ธาดา สืบหลินวงศ์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
46. รองศาสตราจารย์ ไหม รัตนวรารักษ์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
47. รองศาสตราจารย์ สำหริ จิตตินันท์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

การวิเคราะห์ความถูกต้องของคำตอบหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม

การให้คะแนนคำตอบของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยวิธีดังนี้

1. ทำคู่มือแบบสอบถามเพื่อการตรวจเช็คคำตอบ โดยใช้คำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเกณฑ์
2. นำคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามมาเทียบกับคู่มือแบบสอบถามเพื่อให้คะแนน โดยกำหนดคะแนนดังนี้

คำตอบอยู่ในช่วงเดียวกับคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิได้ 1 คะแนน

คำตอบไม่อยู่ในช่วงเดียวกับคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิได้ 0 คะแนน

เมื่อได้คำตอบทั้งหมด จะนำไปสู่โปรแกรมการตัดเกรดเพื่อจัดอันดับของคะแนนออกมา

เกณฑ์อันดับคะแนน

A หมายถึง ระดับดีมาก มีช่วงคะแนนร้อยละ 90 ขึ้นไป

B หมายถึง ระดับดี มีช่วงคะแนนร้อยละ 80-89

C หมายถึง ระดับปานกลาง มีช่วงคะแนนร้อยละ 70-79

D หมายถึง ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนนร้อยละ 60-69

F หมายถึง ระดับต่ำ มีช่วงคะแนนที่ต่ำกว่าร้อยละ 59

คำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

หมวดความรู้เชิงจริยธรรมจะมีคำตอบว่า ถูกต้อง ในข้อคำถามที่ 1-29

หมวดเจตคติเชิงจริยธรรม

ข้อคำถามที่ตอบในช่วงเห็นด้วย-เห็นด้วยอย่างยิ่ง คือข้อ 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 39, 40, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 54, 57, 59, 60, 61, 63, 64, 65, 66

ข้อคำถามที่ตอบในช่วงไม่เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คือข้อ 33, 38, 41, 42, 43, 44, 51, 55, 56, 58, 62

หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม

ข้อคำถามที่ตอบในช่วงควรกระทำ-ควรกระทำอย่างยิ่ง คือข้อ 67, 68, 73, 76, 78, 79, 80, 82, 83, 85, 86, 89, 93, 94, 98, 99, 100

ข้อคำถามที่ตอบในช่วงไม่ควรกระทำ-ไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง คือข้อ 69, 70, 71, 72, 74, 75, 77, 81, 84, 87, 88, 90, 91, 92, 95, 96, 97

ตารางที่ 41 แสดงค่าเฉลี่ยความถูกต้องในหมวดจริยธรรมต่าง ๆ

หมวดจริยธรรม	$\bar{X}$	SD	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	ค่าเฉลี่ยสูงสุด
หมวดความรู้เชิงจริยธรรม	25.64	2.97	11.00	29.00
- ด้านสังคม	9.66	1.34	4.00	11.00
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	15.98	1.96	7.00	18.00
หมวดเจตคติเชิงจริยธรรม	30.63	2.76	18.00	37.00
- ด้านสังคม	11.25	1.33	5.00	13.00
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	19.38	2.00	12.00	24.00
หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	29.79	3.42	15.00	34.00
- ด้านสังคม	9.67	1.62	3.00	11.00
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	20.12	2.22	9.00	23.00
หมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	86.07	6.41	54.00	98.00
- ด้านสังคม	30.58	2.89	17.00	35.00
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	55.48	4.23	34.00	64.00

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนร้อยละของนิสิตแพทย์ที่ได้คะแนนระดับต่าง ๆ

หมวดจริยธรรม	จำนวนนิสิตแพทย์ที่ได้คะแนนระดับต่าง ๆ (%)				
	A	B	C	D	F
หมวดความรู้เชิงจริยธรรม	31.9	47.0	17.0	3.5	0.6
- ด้านสังคม	32.8	49.4	11.2	5.7	0.9
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	26.6	49.9	19.7	2.9	0.9
หมวดเจตคติเชิงจริยธรรม	31.1	41.7	23.9	2.7	0.6
- ด้านสังคม	26.2	48.2	21.6	3.2	0.8
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	29.8	43.5	24.7	1.6	0.3
หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	28.7	54.6	11.0	3.0	2.7
- ด้านสังคม	39.2	42.5	12.1	3.9	2.3
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	30.3	52.7	12.2	3.2	1.6
หมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	26.47	51.7	17.5	3.5	0.9
- ด้านสังคม	27.1	52.7	15.0	4.2	1.0
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	27.08	52.1	16.2	3.7	1.0

จากตารางพบว่า นิสิตแพทย์ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมในระดับดี (B หมายถึง ระดับคะแนนร้อยละ 80-89)

ตารางที่ 43 แสดงผลของการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวด
ความรู้เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม ระหว่างนิสิตแพทย์เพศชายและเพศหญิง

หมวด	เพศชาย		เพศหญิง		ค่า t	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
หมวดความรู้เชิงจริยธรรม	25.60	3.08	25.69	2.82	-0.46	0.647
- ด้านสังคม	9.64	1.36	9.69	1.33	-0.54	0.587
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	15.97	2.06	16.01	1.85	-0.32	0.749
หมวดเจตคติเชิงจริยธรรม	30.45	2.81	30.84	2.64	-2.12*	0.034
- ด้านสังคม	11.15	1.36	11.37	1.28	-2.43*	0.015
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	19.29	1.99	19.47	2.00	-1.30	0.193
หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	29.39	3.64	30.26	3.07	-3.81**	0.000
- ด้านสังคม	9.51	1.74	9.85	1.44	-3.11**	0.002
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	19.88	2.33	20.41	2.03	-3.59**	0.000
หมวดความรู้เจตคติ และทักษะ การรับรู้เชิงจริยธรรม	85.45	6.92	86.80	5.64	-3.19**	0.001
- ด้านสังคม	30.30	3.07	30.91	2.57	-3.17**	0.002
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	55.14	4.48	55.89	3.85	-2.66**	0.008

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม และหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมระหว่างนิสิตแพทย์เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบภาพรวมหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม และหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรมระหว่างนิสิตแพทย์เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมระหว่างนิสิตแพทย์เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรมระหว่างนิสิตแพทย์เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 44 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามอายุ

อายุ	หมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคม					หมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม			
	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P	$\bar{X}$	SD	F	P
17 ปี	62	11.35	1.38	1.8818	.0695	18.45	2.00	6.5525	.0000***
18 ปี	153	11.37	1.26			18.76	1.91		
19 ปี	164	11.34	1.22			19.30	1.84		
20 ปี	144	11.42	1.31			19.50	1.98		
21 ปี	131	11.04	1.48			19.81	2.06		
22 ปี	118	10.97	1.44			19.72	1.97		
23 ปี	74	11.22	1.23			19.83	1.96		
≥ 24 ปี	29	11.17	1.22			19.86	2.01		

*** p < .001

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความถูกต้องของคำตอบหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมเมื่อจำแนกตามอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความถูกต้องที่มากที่สุด คือ นิสิตที่มีอายุ ≥ 24 ปี

ตารางที่ 45 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหมวดเจตคติด้านวิชาชีพเวชกรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

อายุ	17 ปี	18 ปี	19 ปี	20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปี	≥ 24 ปี
	(18.45)	(18.76)	(19.30)	(19.50)	(19.72)	(19.81)	(19.83)	(19.86)
17 ปี	-	0.31	0.85	1.05	1.27*	1.36*	1.38*	1.41
18 ปี		-	0.54	0.74	0.96*	1.05*	1.07*	1.10
19 ปี			-	0.20	0.42	0.51	0.53	0.56
20 ปี				-	0.22	0.31	0.33	0.36
21 ปี					-	0.09	0.11	0.14
22 ปี						-	0.02	0.05
23 ปี							-	0.03
≥ 24 ปี								-

* p < .05

ตารางที่ 46 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมจำแนกตามกลุ่มอายุ

อายุ	ภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม				
	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
17 ปี	62	29.80	2.79	2.2453 [*]	.0288 [*]
18 ปี	153	30.13	2.58		
19 ปี	164	30.64	2.50		
20 ปี	144	30.92	2.79		
21 ปี	131	30.86	2.98		
22 ปี	118	30.70	2.88		
23 ปี	74	31.06	2.69		
≥ 24 ปี	29	31.03	2.87		

^{*} p < .05

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความถูกต้องของคำตอบในภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมจำแนกตามกลุ่มอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดของคะแนนความถูกต้องของคำตอบพบในกลุ่มนิสิตแพทย์ที่มีอายุ 23 ปี

ตารางที่ 47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบ
หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรมจำแนกตามกลุ่มอายุ

อายุ	หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม					หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม			
	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P	$\bar{X}$	SD	F	P
17 ปี	62	9.85	1.38	.6401	.7229	19.24	2.04	2.3815*	.0205*
18 ปี	153	9.54	1.77			19.91	2.20		
19 ปี	164	9.73	1.58			20.27	2.04		
20 ปี	144	9.66	1.47			20.40	2.17		
21 ปี	131	9.61	1.70			20.29	2.21		
22 ปี	118	9.60	1.62			19.97	2.27		
23 ปี	74	9.66	1.74			20.18	2.70		
≥ 24 ปี	29	10.10	1.56			20.51	1.84		

* $p < .05$

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความถูกต้องของคำตอบหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมเมื่อจำแนกตามอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดพบในนิสิตกลุ่มอายุ ≥ 24 ปี

ตารางที่ 48 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบ
หมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมจำแนกตามกลุ่ม
อายุ

อายุ	หมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม				
	จำนวน	X	SD	F	P
17 ปี	62	53.41	3.82	4.6261***	.0000
18 ปี	153	54.64	4.05		
19 ปี	164	55.57	3.73		
20 ปี	144	56.00	4.12		
21 ปี	131	56.20	4.26		
22 ปี	118	55.51	4.50		
23 ปี	74	55.77	5.08		
≥ 24 ปี	29	57.10	3.30		

*** p < .001

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความถูกต้องของคำตอบหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมจำแนกตามกลุ่มอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดพบในกลุ่มนิสิตแพทย์ที่มีอายุ ≥ 24 ปี

ตารางที่ 49 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่มอายุ	17 ปี	18 ปี	19 ปี	20 ปี	21 ปี	22 ปี	23 ปี	≥ 24 ปี
	(53.41)	(54.64)	(55.57)	(56.00)	(56.20)	(55.51)	(55.77)	(57.10)
17 ปี	-	1.23	2.16	2.59*	2.79*	2.10	2.36	3.69*
18 ปี		-	0.93	1.36	1.56	0.87	1.13	2.46
19 ปี			-	0.43	0.63	-0.06	0.20	1.53
20 ปี				-	0.20	-0.49	-0.23	1.10
21 ปี					-	-0.69	-0.43	0.90
22 ปี						-	0.26	1.59
23 ปี							-	1.33
≥ 24 ปี								-

* p < .05

ตารางที่ 50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	หมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคม					หมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม				
	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P	$\bar{X}$	SD	F	P	
ปีที่ 1	150	11.33	1.26	2.5350*	.0274	18.45	1.95	12.9788***	.0000	
ปีที่ 2	153	11.47	1.35			19.00	1.94			
ปีที่ 3	146	11.29	1.34			19.44	1.93			
ปีที่ 4	150	11.30	1.19			19.68	1.77			
ปีที่ 5	138	10.99	1.51			20.05	1.99			
ปีที่ 6	138	11.07	1.29			19.72	2.01			

* $p < .05$, *** $p < .001$

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรมจำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดด้านสังคม คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 2 และด้านวิชาชีพเวชกรรม คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 5

ตารางที่ 51 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหมวดเจตคติด้านวิชาชีพเวชกรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

ชั้นปีการศึกษา	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5	ชั้นปีที่ 6
	(18.45)	(19.00)	(19.44)	(19.68)	(20.05)	(19.72)
ชั้นปีที่ 1 (18.45)	-	0.55	0.99*	1.23*	1.16*	1.27*
ชั้นปีที่ 2 (19.00)		-	0.44	0.68	1.05*	0.72
ชั้นปีที่ 3 (19.44)			-	0.24	0.61	0.28
ชั้นปีที่ 4 (19.68)				-	0.37	0.04
ชั้นปีที่ 5 (20.05)					-	-0.33
ชั้นปีที่ 6 (19.72)						-

* $p < .05$

ตารางที่ 52 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	ภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม				
	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
ชั้นปีที่1	150	29.78	2.63	4.2781**	.0008
ชั้นปีที่2	153	30.47	2.70		
ชั้นปีที่3	146	30.73	2.78		
ชั้นปีที่4	150	30.99	2.51		
ชั้นปีที่5	138	31.04	2.88		
ชั้นปีที่6	138	30.80	2.87		

** p < .01

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุด คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่5

ตารางที่ 53 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

ชั้นปีการศึกษา	ชั้นปีที่1	ชั้นปีที่2	ชั้นปีที่3	ชั้นปีที่4	ชั้นปีที่5	ชั้นปีที่6
	(27.78)	(30.47)	(30.73)	(30.99)	(31.04)	(30.80)
ชั้นปีที่1	-	0.69	0.95	1.21*	1.26*	1.02
ชั้นปีที่2		-	0.26	0.52	0.57	0.33
ชั้นปีที่3			-	0.26	0.31	0.07
ชั้นปีที่4				-	0.05	-0.19
ชั้นปีที่5					-	-0.24
ชั้นปีที่6						-

* p < .05

ตารางที่ 54 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องหมวด
ทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม				
	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
ชั้นปีที่1	150	19.53	1.92	4.8679**	.0002
ชั้นปีที่2	153	20.22	2.25		
ชั้นปีที่3	146	20.47	2.09		
ชั้นปีที่4	150	20.44	2.40		
ชั้นปีที่5	138	20.34	2.02		
ชั้นปีที่6	138	19.71	2.43		

** p < .01

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุด คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่3

ตารางที่ 55 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหมวดทักษะการรับรู้ด้านวิชาชีพเวชกรรมระหว่าง
กลุ่มต่าง ๆ

ชั้นปีการศึกษา	ชั้นปีที่1	ชั้นปีที่2	ชั้นปีที่3	ชั้นปีที่4	ชั้นปีที่5	ชั้นปีที่6
	(19.53)	(20.22)	(20.47)	(20.44)	(20.34)	(19.71)
ชั้นปีที่1	-	0.69	0.94*	0.91*	0.81	0.18
ชั้นปีที่2		-	0.25	0.22	0.12	-0.51
ชั้นปีที่3			-	-0.03	-0.13	-0.76
ชั้นปีที่4				-	-0.01	-0.73
ชั้นปีที่5					-	-0.63
ชั้นปีที่6						-

* p < .05

ตารางที่ 56 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องหมวด
ความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมจำแนกตามชั้นปีการ
ศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	ภาพรวมหมวดความรู้เจตคติและทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม ด้านวิชาชีพเวชกรรม				
	จำนวน	X	SD	F	P
ชั้นปีที่1	150	53.59	3.59	8.6361***	.0000
ชั้นปีที่2	153	55.41	4.47		
ชั้นปีที่3	146	56.06	3.82		
ชั้นปีที่4	150	56.34	3.88		
ชั้นปีที่5	138	56.02	4.35		
ชั้นปีที่6	138	55.52	4.63		

*** p < .001

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุด คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่4

ตารางที่ 57 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้ด้านวิชาชีพ
เวชกรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

ชั้นปีการศึกษา	ชั้นปีที่1	ชั้นปีที่2	ชั้นปีที่3	ชั้นปีที่4	ชั้นปีที่5	ชั้นปีที่6
	(19.53)	(20.22)	(20.47)	(20.44)	(20.34)	(19.71)
ชั้นปีที่1	-	1.82*	2.47*	2.75*	2.43*	1.93*
ชั้นปีที่2		-	0.65	0.93	0.61	0.11
ชั้นปีที่3			-	0.28	-0.04	-0.54
ชั้นปีที่4				-	-0.32	-0.82
ชั้นปีที่5					-	-0.50
ชั้นปีที่6						-

* p < .05

ตารางที่ 58 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	ภาพรวมหมวดความรู้เจตคติและทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม				
	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
ชั้นปีที่1	150	84.53	5.53	2.6831*	.0204
ชั้นปีที่2	153	86.18	6.97		
ชั้นปีที่3	146	86.55	5.99		
ชั้นปีที่4	150	87.08	6.07		
ชั้นปีที่5	138	86.09	6.46		
ชั้นปีที่6	138	85.95	7.11		

* p < .05

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุด คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่4

ตารางที่ 59 แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

ชั้นปีการศึกษา	ชั้นปีที่1	ชั้นปีที่2	ชั้นปีที่3	ชั้นปีที่4	ชั้นปีที่5	ชั้นปีที่6
	(19.53)	(20.22)	(20.47)	(20.44)	(20.34)	(19.71)
ชั้นปีที่1	-	1.65	2.02	2.55*	1.56	1.42
ชั้นปีที่2		-	0.37	0.90	-0.09	-0.23
ชั้นปีที่3			-	0.53	-0.46	-0.60
ชั้นปีที่4				-	-0.99	-1.13
ชั้นปีที่5					-	-0.14
ชั้นปีที่6						-

* p < .05

ตารางที่ 60 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องหมวดเจตคติ
เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมจำแนกตาม
คะแนนเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย	หมวดเจตคติด้านวิชาชีพเวชกรรม					ภาพรวมของหมวดเจตคติ			
	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P	$\bar{X}$	SD	F	P
2.00-2.49	41	18.80	2.10	3.4356 [*]	.0165	29.85	2.92	3.8348 ^{**}	.0096
2.50-2.99	229	19.11	2.01			30.23	2.84		
3.00-3.49	337	19.53	2.05			30.80	2.78		
3.50-4.00	228	19.49	1.84			30.88	2.51		

^{*} p < .05, ^{**} p < .01

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมของหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมจำแนกตามคะแนนเฉลี่ย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดพบในนิสิตแพทย์ ที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ตารางที่ 61 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดต่าง ๆ ระหว่างภูมิภาค
กรุงเทพมหานคร และ ต่างจังหวัด

หมวดจริยธรรม	กรุงเทพฯ		ต่างจังหวัด		ค่า t	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
หมวดความรู้เชิงจริยธรรม	25.57	3.05	25.79	2.75	-1.06	0.288
- ด้านสังคม	9.61	1.39	9.78	1.21	-1.87	0.062
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	15.96	2.01	16.01	1.87	-0.34	0.737
หมวดเจตคติเชิงจริยธรรม	30.47	2.87	30.96	2.46	-2.59 [*]	0.010
- ด้านสังคม	11.18	1.37	11.39	1.22	-2.18 [*]	0.029
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	19.28	2.05	19.57	1.87	-1.98 [*]	0.048
หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	29.55	3.41	30.30	3.38	-3.01 ^{**}	0.003
- ด้านสังคม	9.56	1.64	9.89	1.55	-2.86 ^{**}	0.004
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	19.99	2.21	20.40	2.20	-2.53 [*]	0.012
หมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	85.60	6.56	87.06	5.94	-3.14 ^{**}	.002
- ด้านสังคม	30.35	2.96	31.06	2.58	-3.61 ^{***}	0.000
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	55.25	4.26	55.99	4.09	-2.42 [*]	0.016

^{*}p < .05, ^{**}p < .01, ^{***}p < .001

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดต่าง ๆ ระหว่างภูมิภาคกรุงเทพมหานคร และ ต่างจังหวัดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ หมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม, ภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม, หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม, และหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ภาพรวมหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม, หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม, และภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 คือ หมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดสูงกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ

ตารางที่ 62 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถูกต้องในหมวดต่าง ๆ จำแนกตามการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หมวด	สอบเทียบ		เรียนจบตามหลักสูตร		t	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
หมวดความรู้เชิงจริยธรรม	25.58	2.94	25.80	3.01	-1.01	0.313
- ด้านสังคม	9.60	1.39	9.80	1.19	-2.13 [*]	0.033
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	15.97	1.91	16.00	2.08	-0.17	0.866
หมวดเจตคติเชิงจริยธรรม	30.56	2.82	30.79	2.56	-1.10	0.272
- ด้านสังคม	11.20	1.38	11.38	1.20	-1.92	0.056
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	19.36	2.02	19.41	1.93	-0.32	0.753
หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	29.62	3.56	30.24	2.96	-2.60 [*]	0.010
- ด้านสังคม	9.60	1.65	9.83	1.51	-1.84	0.067
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	20.01	2.31	20.41	1.91	-2.56 [*]	0.011
ภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะ การรับรู้เชิงจริยธรรม	85.77	6.57	86.84	5.86	-2.34 [*]	0.020
- ด้านสังคม	30.41	2.97	31.02	2.52	-3.03 ^{**}	0.003
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	55.35	4.29	55.82	4.02	-1.49	0.145

^{*} p < .05, ^{**} p < .01

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในหมวดความรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม, หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม, ภาพรวมหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม, ภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม, และภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

ตารางที่ 63 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถูกต้องในหมวดต่าง ๆ
จำแนกตามกลุ่ม pre-clinic และ clinic

หมวดจริยธรรม	pre-clinic		clinic		t	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
หมวดความรู้เชิงจริยธรรม	25.65	2.91	25.62	3.02	0.17	0.862
- ด้านสังคม	9.68	1.30	9.68	1.37	0.47	0.636
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	15.97	1.96	15.98	1.98	-0.06	0.951
หมวดเจตคติเชิงจริยธรรม	30.33	2.73	30.94	2.75	-3.33**	0.001
- ด้านสังคม	11.36	1.32	11.13	1.34	2.62**	0.009
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	18.96	1.98	19.81	1.92	-6.40**	0.000
หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม	29.76	3.25	29.82	3.59	-0.27	0.789
- ด้านสังคม	9.68	1.57	9.65	1.66	0.33	0.745
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	20.07	2.12	20.17	2.31	-0.65	0.514
ภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะ	85.75	6.25	86.39	6.55	-1.49	0.137
การรับรู้เชิงจริยธรรม						
- ด้านสังคม	30.73	2.85	30.42	2.87	1.62	0.105
- ด้านวิชาชีพเวชกรรม	55.01	4.11	55.97	4.29	-3.37**	0.001

**p < .01

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม, ภาพรวมของหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม, ภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมระหว่างกลุ่ม pre-clinic และ clinic มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 64 การทดสอบค่าไคว์สแควร์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับหมวดความรู้เชิงจริยธรรม

ปัจจัยที่ศึกษา	หมวดความรู้เชิงจริยธรรม(χ^2)		
	ด้านสังคม	ด้านวิชาชีพเวชกรรม	ภาพรวม
ชั้นปีการศึกษา	.0010**	.0026**	.0193*
คะแนนเฉลี่ย	.1157	.0006**	.0042**

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางพบว่า

1. ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับหมวดความรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้เชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. คะแนนเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับหมวดความรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมหมวดความรู้เชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 65 การทดสอบค่าไคว์สแควร์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม

ปัจจัยที่ศึกษา	หมวดเจตคติเชิงจริยธรรม(χ^2)		
	ด้านสังคม	ด้านวิชาชีพเวชกรรม	ภาพรวม
เพศ	.3975	.3862	.0449 [*]
อายุ	.0010 [*]	.3703	.8145
ภูมิลำเนา	.1950	.0144 [*]	.1262
ชั้นปีการศึกษา	.0000 ^{***}	.0003 ^{**}	.8739
คะแนนเฉลี่ย	.1112	.0439 [*]	.0871
กลุ่ม pre-clinic และ clinic	.0000 ^{***}	.0474 [*]	.5859

^{*} p < .05, ^{**} p < .01, ^{***} p < .001

จากตารางพบว่า

1. เพศมีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. อายุและชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ
3. ภูมิลำเนาและชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01
4. คะแนนเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นิสิตแพทย์ที่อยู่ pre-clinic และ clinic มีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05

ตารางที่ 66 การทดสอบค่าไคว์สแควร์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม

ปัจจัยที่ศึกษา	หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม(χ^2)		
	ด้านสังคม	ด้านวิชาชีพเวชกรรม	ภาพรวม
เพศ	.0375 [*]	.0264 [*]	.0063 [*]
อายุ	.7728	.0057 [*]	.3806
ภูมิลำเนา	.0063 [*]	.1634	.0526
ชั้นปีการศึกษา	.1572	.0000 ^{***}	.0650

^{*} p < .05, ^{***} p < .001

จากตารางพบว่า

1. เพศมีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. อายุและชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ
3. ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 67 การทดสอบค่าไควสแควร์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม

ปัจจัยที่ศึกษา	ภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม(χ^2)		
	ด้านสังคม	ด้านวิชาชีพเวชกรรม	ภาพรวม
เพศ	.0012 [*]	.0061 [*]	.1590
อายุ	.3076	.0164 [*]	.1397
ภูมิลำเนา	.0143 [*]	.3718	.1187
ชั้นปีการศึกษา	.1704	.0006 ^{**}	.0499 [*]
กลุ่ม pre-clinic และ clinic	.0865	.0071 [*]	.2131

^{*} p < .05, ^{**} p < .01

จากตารางพบว่า

1. เพศมีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. อายุมีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. การแบ่งกลุ่มนิสิตแพทย์เป็น pre-clinic และ clinic มีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง และหาความสัมพันธ์ของความถูกต้องของความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม จำแนกตามปัจจัยที่ศึกษา

คะแนนความถูกต้องในการตอบคำถามหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมของนิสิตแพทย์เมื่อนำมาจัดเป็นเกรดระดับต่าง ๆ พบว่า ส่วนใหญ่นิสิตแพทย์ได้เกรด B คือระดับคะแนนร้อยละ 80-86 ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนที่อยู่ในระดับดี

1.1. เพศ จากการวิเคราะห์พบว่า

1.1.1. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมระหว่างนิสิตแพทย์เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.2. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมระหว่างนิสิตแพทย์เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1.3. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมของหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมระหว่างนิสิตแพทย์เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2. อายุ จากการวิเคราะห์พบว่า

1.2.1. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมเมื่อจำแนกตามอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยความถูกต้องที่มากที่สุด คือ นิสิตที่มีอายุ ≥ 24 ปี

1.2.2. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมจำแนกตามกลุ่มอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดของคะแนนความถูกต้องของคำตอบพบในกลุ่มนิสิตแพทย์ที่มีอายุ 23 ปี

1.2.3. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมเมื่อจำแนกตามอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดพบในนิสิตกลุ่มอายุ ≥ 24 ปี

1.2.4. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมจำแนกตามกลุ่มอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดพบในกลุ่มนิสิตแพทย์ที่มีอายุ ≥ 24 ปี

1.3. ชั้นปีการศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า

- 1.3.1. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุด คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 5 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.3.2. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพ เวชกรรมจำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดด้านสังคมคือนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 2 และด้านวิชาชีพเวชกรรมคือนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 5 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.3.3. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุด คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 3
- 1.3.4. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุด คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 4 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 2, 3, 4, 5, และ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.3.5. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุด คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 4 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.4. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม จำแนกตามเศรษฐฐานะ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.5. ภูมิปัญญา จากการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในหมวดต่าง ๆ ระหว่างภูมิปัญญา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ หมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม, ภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม, หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ หมวด

- ทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม, ภาพรวมหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม, และภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 คือหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องของคำตอบในนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดสูงกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ
- 1.6. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สอบเทียบ/เรียนครบตามหลักสูตร) พบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในหมวดความรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม, หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม, ภาพรวมหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม, ภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนิสิตแพทย์ที่เรียนครบตามหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า
  - 1.7. คะแนนเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมของหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม จำแนกตามคะแนนเฉลี่ย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดด้านวิชาชีพเวชกรรมพบในนิสิตแพทย์ที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.00-3.49 และภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมคือนิสิตแพทย์ที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.00
  - 1.8. ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและวิชาชีพเวชกรรม ภาพรวมของหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม ภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมระหว่างกลุ่ม pre-clinic และ clinic มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสัมพันธ์ระหว่างความถูกต้องหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมกับปัจจัยที่ศึกษา พบว่า
    - 2.1. เพศ มีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดเจตคติเชิงจริยธรรม หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรม ภาพรวมของหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรม ภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
    - 2.2. อายุ มีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคม หมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
    - 2.3. ชั้นปีการศึกษา มีความสัมพันธ์กับหมวดจริยธรรมดังนี้

- 2.3.1. ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับหมวดความรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2.3.2. ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้เชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.3.3. ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- 2.3.4. ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2.3.5. ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- 2.4. เศรษฐฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.5. ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และหมวดทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.6. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(สอบเทียบได้/เรียนครบตามหลักสูตร) จากผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.7. คะแนนเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับหมวดความรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรม และภาพรวมหมวดความรู้เชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.8. การแบ่งกลุ่มนิสิต pre-clinic และ clinic มีความสัมพันธ์กับหมวดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านสังคมและด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์กับภาพรวมหมวดความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้เชิงจริยธรรมด้านวิชาชีพเวชกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ก.

คำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเติมคำตอบลงในช่องว่างและทำเครื่องหมาย (✓) ลงในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินความรู้ เจตคติ และทักษะการรับรู้ด้านจริยธรรมทางสังคมและการแพทย์

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้ ความคิดและความรู้สึกแรกในการตอบ

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นความลับระหว่างท่านและผู้ทำการศึกษาเท่านั้น โดยไม่มีผลต่อการเรียนใดๆทั้งสิ้น

12. มารดา อายุ .....ปี ( ) ยังมีชีวิตอยู่ ( ) ถึงแก่กรรม
 ระดับการศึกษา ( ) ประถมศึกษา ( ) มัธยมศึกษา ( ) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ( ) ปริญญาตรี ( ) สูงกว่าปริญญาตรี ( ) ไม่ได้รับการศึกษา
 ( ) อื่นๆ โปรดระบุ .....

อาชีพ

- ( ) รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ( ) พนักงานบริษัทเอกชน
 ( ) ค้าขาย ( ) เกษตรกร
 ( ) อาจารย์ ( ) ประกอบอาชีพอิสระ เช่น แพทย์ หนายความ
 ( ) ไม่ได้ประกอบอาชีพ ( ) อื่นๆ โปรดระบุ

13. รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)

- ( ) น้อยกว่า 10,000 ( ) 30,001 - 40,000
 ( ) 10,000 - 20,000 ( ) 40,001 - 50,000
 ( ) 20,001 - 30,000 ( ) มากกว่า 50,000

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินความรู้ เจตคติ ทักษะการรับรู้ด้านจริยธรรมทางสังคมและการแพทย์
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้ความคิด
 และความรู้ที่ึกแรก

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
หมวดความรู้		
1. ความรับผิดชอบคือ การพยายามปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจและสำเร็จตามกำหนด		
2. แพทย์ควรทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม		
3. การมีสติสัมปชัญญะทำให้ตระหนักถึงข้อดีและข้อเสียของการตัดสินใจในการรักษา		
4. ผู้มีเหตุผลจะพิจารณาเรื่องต่างๆโดยใช้สติปัญญามากกว่าอารมณ์		
5. การยอมรับความคิดเห็นของกลุ่มถือเป็นการแสดงความสามัคคี		
6. จริยธรรมทางการแพทย์คือ ความรู้สำนึก ความคิดและการปฏิบัติตนที่ดี		
7. ผู้มีระเบียบวินัยคือผู้ที่ปฏิบัติตนถูกต้องตามข้อกำหนดของกฎหมาย ศีลธรรม และสังคม		
8. ผู้มีความซื่อสัตย์จะประพฤติตนตามกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องโดยไม่ต้องมีผู้ใดควบคุม		
9. การรักษาความลับของผู้ป่วยเป็นหน้าที่ต้องพึงปฏิบัติ		
10. การทำบุญเป็นการเสียสละอย่างหนึ่ง		
11. แพทย์ควรอุทิศตนในการรักษาเพื่อประโยชน์ต่อผู้ป่วยในทุกกรณี		
12. การใฝ่รู้เป็นการแสดงความขยันหมั่นเพียรในวิชาชีพแพทย์		
13. ผู้มีความยุติธรรมคือ ผู้ที่ปฏิบัติตนต่อคนทุกระดับด้วยความเสมอภาค		
14. การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในการดูแลรักษาผู้ป่วยแสดงถึงความมัธยัสถ์		
15. การใช้ข้อเท็จจริงทางการแพทย์นำไปสู่การให้บริการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม		
16. การใช้จ่ายอย่างเหมาะสมโดยได้รับประโยชน์คุ้มค่าเป็นการประหยัด		
17. ความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพแพทย์คือ การเลือกวิธีการดูแลรักษาตามหลักวิชาการโดยคำนึงถึงเศรษฐกิจของผู้ป่วย		
18. การรู้คุณและตอบแทนผู้มีพระคุณเป็นการแสดงความกตัญญูแก่ผู้ให้		
19. การมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมากเกินไปอาจเป็นสาเหตุของความประมาทในการรักษาโรค		
20. การสร้างความทุกข์ทรมานและอันตรายต่อชีวิตของผู้ป่วยเป็นการขาดความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาป		
21. ความเมตตากรุณาคือ การคิดและช่วยเหลือให้ผู้อื่นพ้นทุกข์และมีความสุข		
22. การไม่แสดงอารมณ์โต้ตอบผู้อื่นเป็นความอดกลั้นและสำรวมของแพทย์		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
23.การใช้ปัญญาในการส่งเสริมป้องกันและรักษาโรคคือการใช้ข้อมูลเหตุผลและ วิจารณ์งานเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วย		
24.ความอดทนเป็นความพยายามบากบั่นทำในสิ่งที่ตนชอบให้สำเร็จ		
25.ความไม่ประมาทในการให้บริการทางการแพทย์คือ การระมัดระวังที่จะไม่กระทำความ ผิดพลาด		
26.ความเชื่อเพื่อแสดงได้โดยการช่วยเหลือผู้ป่วยและสังคมโดยไม่คำนึงถึงสิ่งตอบแทน		
27.การสื่อสารที่ดีก่อให้เกิดความราบรื่นในการปฏิบัติงานของแพทย์		
28.การร่วมมือกันทำงานและพัฒนาความเจริญแก่วิชาชีพแพทย์เป็นการแสดงความ สามัคคี		
29.แพทย์ควรเป็นผู้มีความเห็นอกเห็นใจต่อผู้ป่วยตลอดเวลา		

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
หมวดเจตคติ				
30.แพทย์ควรได้รับการปลูกฝังให้มีความรับผิดชอบมากกว่าอาชีพอื่น				
31.การดูแลรักษาผู้ป่วยในปัจจุบันควรใช้หลักวิทยาศาสตร์ร่วมกับ กับการประยุกต์หลักของศาสนามาใช้				
32.แพทย์ควรรับฟังความคิดเห็นของผู้ป่วยในการดูแลรักษา				
33.ท่านไม่คัดค้านความคิดเห็นของกลุ่มแม้ท่านไม่เห็นด้วย				
34.แพทย์ควรมีความสามารถทำงานเป็นทีมในการดูแลรักษาผู้ป่วย				
35.การติดตามผลการรักษาอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญในการดูแล รักษาผู้ป่วย				
36.ท่านยอมรับฟังเหตุผลในการกระทำของผู้อื่น				
37.แพทย์สามารถได้ตอบความขัดแย้งต่อผู้ป่วยและเพื่อนร่วมงาน ด้วยท่าทีที่เหมาะสม				
38.การติดต่อสื่อสารโดยคำพูดมีความสำคัญกว่าการใช้ภาษาท่าทาง ในการสร้างสัมพันธ์ระหว่างแพทย์และผู้ป่วย				
39.การยอมรับความผิดพลาดอย่างกล้าหาญเป็นการแสดงความรับ ผิดชอบต่อตนเองและสังคม				

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
40. แพทย์ควรช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าแก่ผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม				
41. แพทย์ควรช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ป่วยที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ				
42. ท่านควรเปิดเผยความทุกข์ของเพื่อนเพื่อขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นแม้ถูกขอร้องให้ปกปิด				
43. ท่านคิดว่าควรบอกให้ญาติรับรู้อาการของผู้ป่วยแม้ผู้ป่วยไม่ยินยอม				
44. แพทย์ควรบอกข้อมูลที่เป็นความจริงเกี่ยวกับความเจ็บป่วยแก่ผู้ป่วยแม้อยู่ในชั้นร้ายแรงเพื่อให้ผู้ป่วยยอมรับการรักษาและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง				
45. ท่านเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวแม้ว่าท่านอยู่ในสถานะการณ์ที่ลำบาก				
46. แพทย์ควรสละเวลาและความสุขส่วนตัวเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วย				
47. แพทย์ไม่ควรแสดงอารมณ์โกรธหรือไม่พอใจต่อผู้ป่วยในทุกกรณี				
48. สมาชิกในกลุ่มควรร่วมกันรับผิดชอบความผิดพลาดที่เกิดจากการกระทำของสมาชิกคนใดคนหนึ่ง				
49. ในการวินิจฉัยและการดูแลรักษาผู้ป่วย แพทย์ควรมีความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมาเป็นอย่างดี				
50. แพทย์ควรตระหนักถึงอาการแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นในการรักษาผู้ป่วย				
51. ท่านไม่เลือกทำกิจกรรมที่ยากและไม่ชอบ				
52. การติดตามข้อมูลความรู้ที่ทันสมัยตลอดเวลาและนำมาใช้ประโยชน์มีผลต่อการพัฒนาวิชาชีพ				
53. ท่านประหยัดทรัพยากรโดยทำงานให้เสร็จอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ				
54. แพทย์ควรรักษาผู้ป่วยด้วยยาที่ผลิตในประเทศที่มีประสิทธิภาพ				
55. ท่านคิดว่าการตรวจพิเศษ เช่น เอกซเรย์คอมพิวเตอร์ทำให้การวินิจฉัยโรคถูกต้องขึ้นเสมอ				
56. การชักชวนให้ผู้ป่วยมารับบริการทางการแพทย์จากท่านเป็นการเสนอทางเลือกแก่ผู้ป่วย				
57. ท่านเรียกร้องความยุติธรรมเมื่อถูกริดรอนสิทธิ				

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
58. แพทย์ควรตัดสินใจทำแท้งในกรณีที่มาารตายยังไม่พร้อมที่จะมีบุตร				
59. แพทย์ควรเป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคมในการดำเนินชีวิตส่วนตัว ครอบครัวและสังคม				
60. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพโดยไม่คิดค่าตอบแทน เป็นการแสดงถึงความเอื้อเฟื้อทางวิชาชีพ				
61. ท่านให้ความเมตตากรุณาแม้กับคนที่ท่านไม่พอใจ				
62. แพทย์สามารถมีความสัมพันธ์อันดีรักรักกับผู้ป่วยได้ภายหลังสิ้นสุด การรักษาไปแล้ว				
63. ท่านแต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ของสังคม				
64. แพทย์ควรหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา				
65. ท่านตอบแทนผู้มีพระคุณเมื่อมีโอกาส				
66. แพทย์ควรให้การดูแลรักษาผู้ป่วยด้วยความเห็นอกเห็นใจอย่าง เสมอภาค				

ข้อความ	ควร กระทำ อย่าง ยิ่ง	ควร กระทำ	ไม่ ควร กระทำ	ไม่ควร กระทำ อย่าง ยิ่ง
หมวดทักษะการรับรู้				
67. ท่านตอบแทนผู้มีพระคุณแม้ว่าตนเองต้องลำบาก				
68. ท่านร่วมทำกิจกรรมของสังคมแม้ไม่ใช่หน้าที่				
69. ท่านปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยเหตุผลส่วนตัว				
70. ท่านเก็บรักษาเงินที่ผู้อื่นทำตกไว้โดยไม่ดำเนินการใดๆถ้าไม่มีผู้ เรียกร้อง				
71. ท่านไม่เชื่อคำพูดของเพื่อนอีกแม้เพื่อนพูดโกหกเพียงครั้งเดียว				
72. ท่านท่านขับรถฝ่าไฟแดงเพื่อรีบไปทำธุระให้ทันเวลา				

ข้อความ	ควร กระทำ อย่าง ยิ่ง	ควร กระทำ	ไม่ ควร กระทำ	ไม่ควร กระทำ อย่าง ยิ่ง
73. ท่านทำเสียสละที่นั่งบนรถโดยสารให้เด็กหรือคนชรา แม้ว่าท่านเหนื่อยล้ามาก				
74. ท่านซื้อสินค้าตามสมัยนิยมโดยไม่คำนึงถึงราคา				
75. ท่านลงโทษผู้กระทำผิดตามกฎหมายโดยไม่คำนึงถึงเหตุผล				
76. ท่านบริจาคเงินช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากเมื่อถูกขอร้อง				
77. ท่านหลีกเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความพยายามสูงเพราะทำให้ท่านเสียเวลาและแรงงาน				
เมื่อท่านเป็นแพทย์				
78. ท่านแนะนำให้ผู้ป่วยหรือญาติเห็นด้วยหรือยอมรับการรักษาที่ดีที่สุดที่สุดตามสภาพของผู้ป่วย				
79. ท่านให้การดูแลรักษาเบื้องต้นแก่ผู้ป่วยที่มีอาการบาดเจ็บสาหัสที่ไม่มีเงินรักษา ขณะที่ท่านอยู่เวรแผนกฉุกเฉินของโรงพยาบาลเอกชนแล้วส่งต่อผู้ป่วยไปรักษาที่โรงพยาบาลของรัฐ				
80. ท่านจะใช้ยาตามที่บริษัทยาเสนอหลังจากใช้วิจารณ์ยานศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดเกี่ยวกับยานั้นแล้ว				
81. ท่านเลือกวิธีการรักษาที่ดีที่สุดโดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่าย				
82. ท่านลดค่ารักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย				
83. ท่านรับฟังปัญหาของผู้ป่วยอย่างตั้งใจแม้เป็นปัญหาเล็กน้อย				
84. ท่านพูดเกินความเป็นจริงเพื่อให้ผู้ป่วยเชื่อมั่นและยอมรับการรักษา				
85. ท่านสนใจดูแลและติดตามการรักษาอย่างต่อเนื่อง				
86. ท่านจะปรึกษาแพทย์เฉพาะทางมาช่วยรักษาผู้ป่วยในเรื่องที่ท่านไม่ชำนาญ				
87. ท่านนำประวัติส่วนตัวของผู้ป่วยไปอธิบายเป็นกรณีตัวอย่างโดยไม่ขออนุญาตผู้ป่วยก่อน				
88. ท่านเขียนใบรับรองแพทย์ให้เพื่อนสนิทเพื่อเลื่อนการไปศาลแม้ไม่ได้ป่วยจริง				
89. ท่านให้การช่วยเหลือผู้ป่วยตามที่ญาติขอร้องในกรณีฉุกเฉินแม้นอกเวลางาน				

ข้อความ	ควร กระทำ อย่าง ยิ่ง	ควร กระทำ	ไม่ ควร กระทำ	ไม่ควร กระทำ อย่าง ยิ่ง
90. ท่านนำผลงานของแพทย์อื่นไปเสนอและแสดงความขอบคุณโดยไม่ต้องขออนุญาต				
91. ท่านฉีดยาหรือพินเข้าทางหลอดเลือดให้ผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้ายสิ้นชีวิตตามที่ร้องขอเพราะผู้ป่วยทุกข์ทรมานจากความเจ็บปวดอย่างรุนแรง				
92. ท่านแสดงความไม่พอใจเมื่อผู้ป่วยไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำซึ่งมีประโยชน์ต่อเขาเอง				
93. ท่านให้การรักษาโดยยึดหลักของความเป็นจริงและความถูกต้อง				
94. ท่านอธิบายขั้นตอนการรักษาต่อผู้ป่วยอย่างละเอียดเพื่อให้ผู้ป่วยยอมรับและตัดสินใจ				
95. ถ้าท่านทำได้ท่านจะปฏิเสธการดูแลผู้ป่วยเมื่อท่านไม่พร้อม				
96. ท่านเขียนชื่อผู้ที่เบิกยาได้แทนชื่อผู้ป่วยตามที่ผู้ป่วยขอ				
97. ท่านแสดงความไม่เห็นด้วยทันทีต่อการรักษาของแพทย์ที่ผู้ป่วยได้รับ ที่ไม่ตรงกับความคิดของท่าน				
98. ท่านให้ความร่วมมือกับแพทย์อื่นเพื่อพัฒนาการรักษา				
99. ท่านเลือกไปปฏิบัติหน้าที่ในถิ่นทุรกันดารด้วยความเต็มใจ				
100. ท่านจะนำผู้บาดเจ็บที่นอนอยู่บนถนนส่งโรงพยาบาลเมื่อท่านพบเห็น				

ขอขอบคุณอย่างสูงในการร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้ทำการวิจัย

นางสาว หยกตระการ พิพัฒนศิริศักดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2513 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ ในปีการศึกษา 2534 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2540

